

Mirja Hämäläinen

Elämisen riemuja

Runoja

Elämisen riemuja
© Mirja Hämäläinen
Ulkoasu: R. Penttinen
Kustantaja: Mediapinta, 2009
ISBN 978-952-235-089-3
Print-On-Demand

Sisällys

Lupa olla	7
Ainutkertainen	9
Riippukeinussa	10
Värisevä hiillos	11
Huolten reppu	12
Lupa olla	13
Orvokkiruukku	14
Riittävän korkealla	15
Nainen hellemekossa	16
Lumilyhty	17
Muistatko?	18
Aurinko urakoi pitkää päivää	21
Auringon hymy	23
Piirileikki	24
Nautin elämästä	26
Pellolla	27
Kesä piilossa	28
Suolammella	30
Lämmin ja sateinen kesä	31
Kevät kurkkii	32
Lomarakkautta	33
Kuka pysäyttäisi	35
Sateen odotus	37
Pilkahduksia	38
Kuka pysäyttäisi	39
Raappa riipii	40
Ehjät seinät	41
Uhka väistyy	42

Enkelin hipaisu	43
Tanka-runoja	44
Hiilijalanjälki	45

Syksyisiä haikuja 47

Mikä elämisen riemu 59

Ihmeitä polun varrella	61
Vahtokylvyssä	62
Hiekkakakku	63
Suukko parantaa	64
Mummin millenium	65
Vauhdin huumaa	66
Tupaantuliaiset	67
Keltainen kevätairut	68
Kuunteleva sydän	69
Palapeli	70
Hännätön kissa	72

Tuuleen kirjoitettu ikävä 75

Pitsikukkia	77
Kaipaas	78
No, miltäs se nyt tuntuu	79
Hetki sitten	80
Elämän tilkkupeitto	81
Vuosirenkaat	82
Varisseet vaahteran lehdet	83
Miksi lähdit	84
Onnellinen muisto	85
Joulu lapsuuskodissa	86
Sininen hetki	87

Lupa olla

Ainutkertainen

Turkoosinsininen meri
vyöryy
pehmeinä maininkeina rantaan.
Vedenrajassa
varpaiden jälkiä
molempiin suuntiin kulkevia
eri kokoisia
vierekkäin
peräkkäin.
Aurinko
mittaa kiireetöntä aikaa.
Joutilaisuuden kellon viisari
osoittaa lomapäivää.

Vaahtopärskeet
huuhtovat kulkijan kantapäitä.
Suolainen aalto
varpaiden yli
tasoittaa hiekan.
Seuraava jalanjälki
uusi.
Ainutkertainen.

Riippukeinussa

Vallattomasti
telmivät poutapilvet
taivaan pihamaalla.
Kevyesti tanssittaa valon säde
hienohelmaista koivunoksaa
tuulenpesän alapuolella.
Järven laine on väsähtänyt
laiturin kupeeseen
raukeana
kuin mummon kissa terassin
keinutuoliin.

Hyttysverkolla katetun
riippukeinun syli
joutilaisuuden aitiopaikka
kuunnella
kärpäsen surinan säestämää
siivekkäiden sekakuoroa.
Tähän konserttiin
liput varattu jo talven tuiskuilla
ja pakkasilla.

Tuhlailevasti
pihlajan kermanvalkeat kukat
huiskivat hajuvettä
haalistuneen hirsiseinän
uurteiselle iholle.

Liikkumatta
talletan mieleni kovalevylle
lyhyen kesän nopeasti kiitävää hetkeä.

Värisevä hillo

Auringon punertava kajo
on painautunut lumisen vaaran
tummuvaan syliin.
Koivun latvaan
kivunneen kuun valossa
mökin pihapolulla
erottuvat ketun
arasti hiipivät jäljet

Hiihtolenkin rasittamat raajat
pehmitelty lomasauunan
lauteiden lämpimässä.
Tuvan kynttilöiden
hämärässä
ei tarvita paljon sanoja.
Kahdessa lasissa
viinin kupliva kimallus.

Takan tuli on rauennut
punaisena värisevään hehkuun.

Huolten reppu

Kun pururadan pintaan
tömähtävät lenkkitosut
ja kiipeen rinnettä niin rosoista
kun hehkuu väriloisto
varvikoissa ja
pihlajien marjat punertuu.

Ja aina uudestaan
sen huomata mä saan
kun huolten reppuun
kertynyt on
turhaa tavaraa.
Se täällä keventyy
kun aika pysähtyy
ja akkuihin taas virtaa
uutta voimaa.

Nään sinijärven välkkeen
heijastukset kaukaisimmat
ne mieleen nostetta luo iloista.
Kun joutsen valkoselkä
iltaruskoon ja
lentoonsiivillensä kohoaa.

Ja aina uudestaan
sen huomata mä saan
kun huolten reppuun
kertynyt on
turhaa tavaraa
se täällä keventyy
kun aika pysähtyy
ja akkuihin taas
virtaa uutta voimaa.

Lupa olla

Parveke on minulle
kesämökki ja pihamaa
kaikkien vuosikymmenten
kitkemisien ja kastelemisien jälkeen.

Hämillisenä
kyselen itseltäni lupaa
olla onnellinen tekemättä mitään.
Lupaa olla.
Hengittää kesäillan
täyteläisiä tuoksuja
katsella perhosen
performanssia kaidepuulla.

Orvokkiruukku

Istutan ison ruukullisen
orvokkeja.

Toivotan kesän tervetulleeksi
parvekkeelleni.

Taas tämän kesän.

Riittävän korkealla

Sumun vellova harmaus
sakeana seinänä kiitoradan päässä.

Lähtölupaa
odottavan jumbojetin sisällä
turvavyöt kiinnitetty.
Ilmeettömät katseet
selaavat mykkinä lehtien sivuja
syvällä sisimmässä piilotettu
auringon kaipuu.

Vähitellen sumumassa alkaa
keinahdella kevyesti
kuin tuulenvire aamuisella merellä.
Moottorien ujellus voimistuu
nostaa nousukiitton
tärisevät siivet.
Pilvien yläpuolella
auringon säteilevässä valossa
ilma on kuultavan kirkasta.
Taivas viiltävän sininen.

Nainen hellemekossa

Kauppalankadulla nainen
hellemekossa
kuin kypsä mansikka
kuuman kesän ruskettama
silmissä
onnellista odotusta.
Laskettu aika
ensi kuussa.

Vaaleanpunaiset ajatukset
hyppelivät
kevyesti kuin västäräkki
kadun reunuskivillä.

Voimistuva tuulenvire
aavistaa lähestyvän ukkosen jylinän.

Lumilyhty

On ihan tavallinen
talvi-ilta
pakkasta ja kinoksia maassa
ympärillä mustaa, pimeää.

Laitan lumilyhtyyn
kynttilän
sen valo hohtaa
sen tieltä kohtaa
myös yksinäinen
ohikulkija.

Se valo lumilyhdyn
pihamaalla
kuurassa ja kylmässäkin säässä
mieltä ilahduttaa, lämmittää.

Muistatko?

Ystäväni.
Saat kirjeessä pienen lahjan.
Tällä skannatulla
mustavalko valokuvalla
vien sinut aikamatkalle
lapsuuteemme.
Seisomme vieretysten,
paljassääriset lettipäät
käsissä ahomansikat
heinänkorsiin pujotetut.

Muistatko
kun rämmimme ojanpenkoilta
ensimmäisiä leskenlehtiä
 kevään kohina kaikkialla.
Tunnetko vielä sormissa
sammakonkutulöllön
kun nostelimme sitä
lommoisiin peltipurkkeihin.

Muistatko
kymmenen tikkua laudalla
pihaleikin.
Pum- sodassa kyyhötimme
piilossa savulta tuoksuvan
riihen takana.